

mange Timer der undervises, hvor stor Trang der er til Understøttelse, hvor meget der begæres o. s. v., og i Henhold dertil søger man at fordele Midlerne, idet der dog er et Hensyn, som ogsaa maa tages, og som maaske kunde give Anledning til den Misforstaaelse, som lod til at komme til Orde hos det ærede Medlem, nemlig Anciennitetshensynet. Dette Hensyn tager man dog kun, for saa vidt man ønsker, at Tiskuddene ikke skulle være alt for fluktuerende. Hvis for Eksempel en Lærer, som i en Aarrække har holdt Aftenskole, i et enkelt Aar har haft et mindre Antal Elever, vilde det jo forstyrre hans Gerning og gøre det vanskeligt for ham at udøve den, om der skete en større Nedsættelse af hans Tilskud. Tilskuddene gives, som sagt, saa samvittighedsfuldt som muligt, og jeg skal love det ærede Medlem, som spurgte mig derom, at jeg skal tage denne Sag under fornyet Overvejelse, saa vidt jeg kan. I øvrigt antager jeg, at det ærede Medlem saa vel som andre ærede Medlemmer vil kunne forstaa, at der under et Ministerium som Kultusministeriet, til hvilket der er henlagt saa overordentlig mange af den Slags Midler, er saa meget at gøre, at det vil være umuligt for Ministeren selv at foretage Fordelingen, og at det højeste, han kan gøre, er at efterse de truffne Afgørelser saa godt som muligt. Men vi have jo ogsaa paalidelige Folk til at foretage disse Fordelinger. Det, som gælder Fordelingen til Aftenskolerne, gælder ogsaa Fordelingen af Tilskud til Læremidler og Bevillingen til fattige Højskoleelever. Jeg skal der hen-vise til, at vi ere saa heldige at have som Tilsynsmand med Højskolerne og med alle den Slags Ting en saa fortræffelig Mand som Docent Feilberg. Det er ham, som gør det første Arbejde med Hensyn til Fordelingen, og han gør det med den største Omhu, og derefter bliver Sagen gennemgaaet i Ministeriet. Jeg tror egentlig ikke, det kan gøres omhyggeligere end det bliver gjort, men det er noget, der ligger i Sagens Natur, at det ideale opnaar man aldrig. Vi skulle gøre vort bedste for at fordele det saa retfærdigt som muligt, og i saa Henseende takker jeg det ærede Medlem for, at han har gjort mig opmærksom paa, at der er Anledning til at se efter. Med Hensyn til Tilskuddet til Læremidler har jeg, for ikke at behøve at udtale mig saa udførligt derom, overgivet det ærede Medlem et Skema, hvoraf han vil have set, at man derved søger at skaffe sig saa god Oplys-

ning som muligt som Fundament for den Uddeling, der skal finde Sted.

Naar jeg derefter skal vende mig til Spørgsmaalet om Børnehjem, der ligeledes er kommet frem fra forskellige Sider, skal jeg tillade mig at minde om, at jeg i Fjor under Behandlingen af Finansloven — jeg tror det var til 2den Behandling — stillede et Forslag i Finansudvalget om en Forhøjelse af Beløbet til 20,000 Kr. Vi havde derom en Forhandling, af hvilken det fremgik, at Finansudvalget, hellere end at stille et saadant Beløb til Ministeriets Raadighed, ville forhandle med Ministeren om de enkelte Skoler, der skulle have Understøttelse. I god Samklang dermed har jeg i Aar til første Behandling af Finansloven kun stillet Forslag om tre ny Børnehjem, der vare af den Beskaffenhed, at jeg ansaa det for utvivlsomt, at alle i Finansudvalget vilde være med til at støtte dem. Jeg haaber, at dette Haab ikke skal blive beskæmmet. Men foruden disse tre har jeg Andragender fra en Række andre, om hvilke jeg imidlertid maa udtale, at en stor Del af dem har indsendt deres Andragender saa sent, at det allerede af den Grund var umuligt at faa dem med paa Finansloven. Der er indkommet Andragender fra 14 forskellige Børnehjem. Enkelte af disse Andragender ere først komne i den allersidste Tid. Jeg kan oplyse det ærede Medlem, der udtalte, at det særlig var kjøbenhavnske Børnehjem, der fik Hjælp, om, at disse 14 Børnehjem alle findes i Provinsen, og, hvis jeg ikke husker fejl, er der 9 eller 10 i Jylland. Alle disse Andragender blive for Tiden gjorte til Genstand for omhyggelig Undersøgelse, og jeg skal derefter tillade mig at forhandle med det højt-ærede Finansudvalg om denne Sag. Det vilde være mig kært, om Forhandlingerne skulde føre til, at vi bleve enige om i Aar at bevilge en saadan rigeligere Understøttelse til Børnehjem, som jeg allerede havde ønsket at faa bevilget i Fjor.

Derefter kommer der nogle Spørgsmaal, som angaa Bibliotekerne og botanisk Have. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Philipsen), som henvendte sig til mig, var, syntes det mig, en lille Smule haard imod Bibliotekerne. Naar han udtalte, at Forbindelsen mellem Bibliotekerne nok væsentlig bestod deri — jeg haaber ikke, jeg tager fejl, naar jeg gengiver hans Ord efter Hukommelsen —, at naar det ene Bibliotek havde anskaffet en Bog, var det en Opfordring for det andet Bibliotek til ogsaa at anskaffe den, saa kan det maa-